

Kjære Nils Egede Bloch-Hoell

I 1968 tiltrådte du Universitetets nyopprettede professorat i misjonsvitenskap og økumenikk ved Det teologiske fakultet. Arbeidet med å få opprettet professoratet tok til i forbindelse med fakultetets langtidsplanlegging tidlig på 60-tallet. Utviklingen etter den 2. verdenskrig hadde skapt et behov for stillinger som i særlig grad var rettet inn mot de nye trekk ved den kirkelige og religiøse situasjon. Oppgavene var mange, men fakultetet prioriterte i første rekke forholdet kirkesamfunnene imellom og kristendommens forhold til andre religioner. Din tiltredelse markerte derfor en kjærkommen utvidelse av fakultetets faglige kapasitet.

Men samtidig var det også en meget krevende oppgave du som nyutnevnt professor sto overfor. Det var én stilling, men to fagområder, og begge skulle opparbeides ved fakultetet og innarbeides i det teologiske studium. Lærebøker måtte skrives og biblioteket utbygges. Du gikk imidlertid løs på oppgavene med et urokkelig pågangsmot og en uoppslitelig energi som vi etterhvert fikk lære å kjenne som karakteristiske trekk ved din personlighet. Når du idag ser tilbake, kan du med tilfredshet konstatere at fagene er vel etablert ved Det teologiske fakultet, selv om du nok ikke kom like langt på alle felter som du hadde håpet ved starten i 1968.

En vesentlig del av din arbeidsdag ved fakultetet er gått med til undervisning, og undervisning er selvfølgelig et spørsmål om kunnskap. I forelesninger og seminarer har du kunnet øse av et imponerende kjennskap til den kristne kirke såvel i et nasjonalt som i et globalt perspektiv. I fag som misjonsvitenskap og økumenikk dreier det seg imidlertid ikke *bare* om kunnskap, men også om kontakt, om samtale og dialog. Den kanskje mest fortjenestefulle del av ditt arbeid ved fakultetet i disse årene har derfor vært innsatsen for å trekke representanter for andre kirkesamfunn og andre religioner inn i undervisningen, slik at de selv har kunnet komme til orde i møte med studentene. Her har du til fulle kunnet utnytte dine store evner til å knytte kontakter og etablere forbindelser. Slik sett har du

ikke bare representert et vindu ut mot verden, men en åpen dør.

Et fakultet har også en administrativ side, som i løpet av dine vel 17 år som professor er blitt stadig mer tidkrevende. Særlig er det forskningen som har måttet lide for dette. Likevel har du med glede tatt imot de administrative oppgaver fakultetet har lagt på deg. Du har en lang periode som instituttbestyrer bak deg, to perioder som prodekanus og til sist tre år som dekanus. Parallelt med dette har du også deltatt i en serie doktorgradskommisjoner og bedømmelser i inn- og utland. Til sammen blir det hele et meget betydelig og fortjennestefullt arbeid som du i disse årene har nedlagt i den daglige drift av fakultetet.

For meg er det en glede på fakultetets vegne å si deg en hjertens takk for det arbeid du har investert i undervisning og forskning, i ledelse og administrasjon. Men det er også en glede å kunne gi deg en takk for ditt vennlige vesen, for din åpne og imøtekommende holdning. Arbeid er også i vår sammenheng et spørsmål om samarbeid, derfor er det som en god *medarbeider* du nå forlater fakultetet. Jeg vet du hadde håpet på mer tid til forskning enn det du i realiteten har fått i dine år som professor. Derfor ønsker jeg deg et rikt otium med rikelig anledning til å ta igjen i alle fall noe av det forsømte.

Svein Aage Christoffersen
dekanus
Det teologiske fakultet
Universitetet i Oslo